

Πρόσφυγας, queer, αριστερ@, δε γεννιέσαι γίνεσαι

Το φετινό Athens Pride διεξάγεται σε μια εντελώς διαφορετική συγκυρία από την περσινή. Αρχικά η ψήφιση του συμφώνου συμβίωσης τον περασμένο Δεκέμβρη αποτέλεσε το πρώτο (δειλό) βήμα για τη θεσμική αναγνώριση της λοατκι κοινότητας. Η εξέλιξη αυτή αποτελεί μια μεγάλη νίκη του φεμινιστικού/λοατκι κινήματος, το οποίο με τη σταθερή του παρουσία σε κινηματικό και πολιτικό επίπεδο διευρύνει καθημερινά τα όρια της ορατότητας και μάχεται ομοφοβικές πρακτικές και λόγους. Ωστόσο, πολλά διαχρονικά αιτήματα της κοινότητας (γάμος, παιδοθεσία, αναγνώριση ταυτότητας φύλου), βρίσκονται ακόμα υπό διεκδίκηση, όπως και η ουσιαστική χειραφέτηση από τα καταπιεστικά συστήματα εξουσίας φύλου και σεξουαλικότητας, τα οποία μένουν βαθιά ριζωμένα στον εθνικό ιστό, παίρνοντας τη μορφή μιας διάχυτης ομοφοβία, τρανσοφοβίας και σεξισμού. Συνεπώς, ο αγώνας για τυπική και πραγματική χειραφέτηση συνεχίζεται, στον αντίποδα όλων όσων θέλουν να ουδετεροποιήσουν ταυτίζοντας των με τυπικά φιλελεύθερες διεκδικήσεις.

Ακόμα, οι εξελίξεις στην ίδια την διοργάνωση του pride φέτος κινούνται προς τη σωστή κατεύθυνση. Η αυτοκριτική στάση αναφορικά με την περιθωριοποίηση ή τον αποκλεισμό κομματιών της κοινότητας από προηγούμενες διοργανώσεις, η δημιουργία πολιτικής ομάδας και το φετινό πολιτικό σύνθημα του pride είναι βήματα σε θετική κατεύθυνση, αν και παραμένουν ανοιχτές οι δυνατότητες για την ενίσχυση του πολιτικού χαρακτήρα της διοργάνωσης και της καλύτερης σύνδεσης της με τα υπόλοιπα φεστιβάλ που διοργανώνονται σε άλλες πόλεις της Ελλάδας.

Παράλληλα, είναι αδύνατο να μην παρατηρήσει καμ@ ότι το σύμφωνο ψηφίστηκε σε μια συγκυρία σκληρής νεοφιλελεύθερης πολιτικής, από μία κυβέρνηση που ψηφίζει δημοσιονομικά μέτρα λιτότητας και απίσχνασης του κοινωνικού κράτους και εφαρμόζει μια ρατσιστική και αντιπροσφυγική πολιτική στηριζόμενη στη Συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας, η οποία παραβιάζει ευθέως το διεθνές δίκαιο ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Ως συνέπεια λοιπόν, αφενός βλέπουμε μια de facto αναίρεση των κοινωνικών δικαιωμάτων, που προκύπτουν από τα σύμφωνα συμβίωσης, συνταξιοδοτικά, ιατροφαρμακευτικά, κλπ. Η ευρύτερη κοινωνική συνθήκη της μαζικής ανεργίας του προκαριάτου, αναπόφευκτα πλήττει έντονα τα μέλη της λοατκι κοινότητας. Αφετέρου, η συντηρητική – κλειστού τύπου πολιτική της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ αναφορικά με το προσφυγικό (στοχοποίηση των αλληλέγγυων, καταστολή, στοίβαξη των προσφύγων σε hot spot και κέντρα φιλοξενίας υπό άθλιες συνθήκες), πέρα από το γεγονός ότι καθαυτό έχει δραματικές συνέπειες σε ό,τι αφορά την ανθρωπιστική διάσταση της υπόθεσης του προσφυγικού, έχει επιπλέον ως αποτέλεσμα την όξυνση των δεξιών ανταντακλαστικών της κοινωνίας.

Οι διεκδικήσεις φύλου και σεξουαλικότητας πρέπει να αναπτύσσονται αυτόνομα σε πολιτικό, κοινωνικό, και κινηματικό επίπεδο, ως ξεχωριστές ορίζουσες του ριζοσπαστικού χειραφετητικού και αντικαπιταλιστικού κινήματος, και να διευρύνουν συνεχώς τα όρια της δημοκρατίας εντός αυτού. Ταυτόχρονα, είναι κομβικό να συνομιλούν με τα υπόλοιπα σύγχρονα πολιτικά επίδικα, όπως ο αντιφασισμός, αλλά και να εμπλέκονται σε χειραφετητικά προτάγματα, πχ. αλληλέγγυο προσφυγικό κίνημα.

Υγ: Παραμένουν ασαφή και απροσδιόριστα τα κριτήρια στα οποία βασίστηκε η απόφαση της απαγόρευσης της προβολής του σποτ του φετινού Φεστιβάλ Υπερηφάνειας από το Ε.Σ.Ρ. η εξέλιξη αυτή δε μπορεί παρά να επιβεβαιώσει την βαθιά χαραγμένη ομοφοβική πρακτική του κράτους, το οποίο παρά την όποια θεσμική αναγνώριση παραμένει συγκροτητικά συντηρητικό, αρνούμενο την ορατότητα σε μη κανονικές και «νόμιμες» σεξουαλικές εκφράσεις.

<https://kiouriat.wordpress.com>